

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félfévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termétek szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A Kossuth-ünnep beszédei.

— szept. 18.

Lapunk előző számában általános és részletes tudósításaink során megemlékeztünk arról a fenségesen szép, kegyeletes ünneplésről, amelylyel Kossuth megdicsőült szelleme iránt rőtta le hazafias háláját Zemplénavarmegye székvárosa, Sátoralja-Ujhely és vele együtt impozáns küldöttségekkel a vármegye, hatóságok, egyletek: a mi kisebb pátriánk társadalmának teljes, osztatlan részvételével. Közöltük már ez ünneplés során elhangzott gyönyörű szónoki megemlékezések közül Meczner Béla beszédét és id. Bajusz József lendületesen előadott költeményét. Lapunk mai száma közli Fejes István ev. ref. esp. lelkész és Korbély Géza ág. ev. lelkész imáit. Minden mondatuk mint a hazafias érzések csillogó gyöngyszemei ragyognak. *Matolai Etele* alispán az ő kellemes előadásával a nagy halott egykori kortársa, hű és odaadó bajtársa, Kossuthot mint lángoló, gyönyörű szavú szónokot vezette végig a magyar história legékezebb lapjain. *Kossuth János dr.* és *Szirmay István dr.* lendületes beszédeit lapunk szombati száma közli.

A ma közölt beszédek a következők:

(Fejes István imája.)

Idők ura, örök Isten! leborulunk előtted, mi a mulandó éveknek gyermekei, hogy imádjunk téged a te változhatatlan felségedben s örök dicsőségben! Ó! ha az eget is hirdetik zengésükkel a te felségedet és ha a nap fénye is a te dicsőség sugárait hinti szét a világon: enged meg nekünk is, kiknek lelkeinkbe oltottad az örökkévalóknak édes vágyát, hogy mi is hirdessük rólad, amit szívünkben érzünk, hogy a mi emberi életünk világában is, ami mint szép és nemes, mint nagy és fenséges világít és tündöklök, mindaz tetőled száll alá reánk az égből, mint lelkednek fénye, mint erőd sugára. -- Világító lángok jelenek meg időnként a tüneményes égboltozaton, mint a te vezérlő csillagaid; tűzszlopok támadnak a levegőben, mint a te lelkednek villámlásai, hogy útmutassanak a bolygó embernek feléd, fel a magasságba, a porból a tiszta égbe, a sötétségből az örök fényességbe, a börtönökből, rabláncokból a szabad, boldog élet hazájába!

Leborulunk előtted, ó! felséges Isten! mert az eltűnt idők és századok folyamán alátékintettél gyakorta e mi édes hazánkra is, amelyet nekünk bölcsönkül és sirunkul rendeltél. Jóságos, kegyelmes voltál ehez a véren szerzett, vihardult magyar földhöz, sok inségében, sok nyomorúságában is. Nem volt idő, nem kor, amelyben meg nem jelentek volna rónáinkon és bérceinken a te követeid, a te profétáid, a te apostolaid. Világosságot küldtél, mikor setétségben tévelyegtünk; hősokeket támasztottál, midőn ellensége-

inkkel harcoltunk; a századok története tanúskodnak róla, hogy szerettél minket akkor is, midőn mi egymás közt gyűlölködtünk; nem hagytál el minket akkor sem, midőn mi magunkat nem egyszer elhagytuk és a pártviszályok fergetegei közt nem láttuk meg a te vezérlő csillagaidat.

A te hozzánk való nagy kegyelmednek bizonyossága volt az a te profétád is ó! Uram, akiről előttd e napon hálával emlékezünk meg. Száz év előtt te adtad nekünk *Kossuth Lajost*, hogy a te lelked fényével világoljon előttünk és az ígéretföldére vezesse be a te magyar népedet. Itt vármegyénk tájékain tűnt fel az ő csillaga, hogy a magyar név dicsőségét megjelentse az egész világnak. A te kiválasztott embered volt ő is, mert erővel, hatalommal jelent meg közöttünk, hogy újra építse e hazának meggyengült alkotmányát. A te szolgád volt ő is, mert a te nevedben hirdetett egyenlő emberi jogokat, szabadságot és testvéri szeretetet a te népednek. Hálát adunk neked, mert szükséges időben küldted őt, hogy zengő szavával felköltse mély álmából megszibadt nemzetünket és ismétlen nagygyá, életképesse tegye e honnak fiait, a felszabadított millió lelkek által. Tied legyen a dicsőség, ó! népek istene, a szabaddá lett magyar nép atyjáért! Tied legyen a hála a szabad magyar földért, amelyet véraldozattal szenteltek meg honvédeink, a szabadság bajnokai!

Ó! népek istene! Ó! mi reménységünk! engedd meg nekünk azt is, hogy hálás emlékezésünknek eme nagy ünnepén könyörgésünkkel is forduljunk hozzád és kérjük tőled azt, hogy a te választottjaidnak, a mi nagyjainknak emlékezetét áldd és szenteld meg e mi édes hazánkban! Ezt a te profétádat is, akiért ma neked hálát adtunk, dicsőítsd meg a mi lelkeinkben és tedd áldásossá az ő emlékezetét századokról-századokra, nemzetségről-nemzetségre! Porait bár visszavette tőlünk az anyaföld, de te ne vedd vissza tőlünk az ő világitó fényes lelkét; ne vedd vissza a szabadság szentségének egybeolvadt lángszellemét; ne vedd vissza. Uram! a lelkierőknek nagyraívó hatalmát, ha mi, a küzdelemben kifáradt, a reménységben megcsüggedt s az önbizalomban meggyengült honfitársai méltatlanoknak érezzük is azokra magunkat. Bűneinek súlyát megaláztatásában ha elhordozza majd ez a mi nemzedékünk, amely megtört szárnyaival magasra szállani nem képes: ó! add, hogy gyermekeinknek, unokáinknak hadd mutasson utat a magasságba ez a fényes lélek, hogy miként ő akarta, legyen még egyszer e haza földje hatalmas és szabad, erős és dicsőséges, a későbbi nemzedékek mind buzgóbb hon- és szabadságszeretete által! Bölcsődalában hadd hallja a gyermek a hősi regéket az ő álmairól, a szabad hazáról; eszményképei közt hadd lássa az ifjú a dicső példákat az ő tetteiből, a szabad hazáért; mint a délibábnan a róna tájéka, elevenedjék meg a tisztabb jövőben az a küzdő sereg, melyet ő teremtett és a hősök emlékei gyujtsák áldozatra a jövő idők örököseit a sárbatért apák eszményeiert. Erő, bátorság, nemzeti dicsőség, és szabadság lelke, maradj itt, lángolj itt, buz-

dits itt, hogy valósuljon meg Isten kegyelméből magyarok honában a proféták álma és teljesedjék be a mi reménységünk boldogabb időkről, áldott jövődőről!

Idők ura, örök Isten! az elmuló időben, hol század századra oly gyorsan száll felettünk, tedd az áldások kiapadhatatlan forrásává ezt a mi ünneplésünket is, hogy teljék be a mi lelkünk a maradandó örök igazságokkal és gyuladjon lángra szívünk tenni és küzdeni mindazért, ami szent és igaz, hogy a dicsőültek példáján legyünk hívek mi is a te országodnak, a világosság, szabadság és szeretet országának építésében, ma és minden időben. Amen.

(Korbély Géza beszéde.)

Előima: Ki Árpád népét ezer esztendőn át
Égi erővel védted Istenünk!
Trónodhoz küldi lelkünk sóhajtását,
S alázzal esd hozzád szívünk:
Örök időn át kegyelmedtől áldva,
Dicsőségben éljen a magyar s hazája.
Amen.

Tisztelt ünneplő gyülekezet!

Minden nemzeti ünneplés szellemi találkozás a nagy idők tanúi, a nagy ősök és a lelkes utódok között; szövetségkötés, hűségfogadás a haza kincseinek, a nemzet szellemi örökségének megőrzésére. Amint a honfoglaláskor a nemzetségek fejének egybevegyülő vére egyesítette a nemzetcsalád tagjait a hazaszereteten, ugy ma is a vérünkkel vált hazafias eszmék és érzelmek, hagyományok és remények közössége forrasztja össze a sziveket. Hűtlen az, aki elzárkózik a hazafias érzések lelket elevenítő hatása elől; hűtlen az, aki kioltja a kegyelet oltári tüzeit szívében. Hűtlen, aki nem emlékezik meg a haza nagyjairól, aki a nagy napok emlékezetére nem szentel ünnepet az urnak. A derék eljár őse fénylakához, s a régi fényből gyújt új szövétneket.

Egygyé forrva a hazaszereteten, nagyjainknak Pantheonát emelve sziveinkben, eljöttünk mi is az Ur házába, hogy nemzeti áldozatot mutassunk be az Urnak. Eljöttünk, hogy megemlékezzünk a nagy időkről s a mi örök emlékezetben élő nagy profétánkról, *Kossuth Lajosról*. Gondolatban egy század vonult el lelki szemcink előtt. Karöltve jönnek az esztendők s az idők folyamáról, az emlékezet kincses hajójából újra felhozzák mindazt, amit dicső múltunkból hűséggel őriz az élő történelem, a kegyelet. Amíg a fény és a homály, a diadal és a gyász képeit nézem, ugy érzem, mintha Ezékiel próféta látomása szerint lélekben engem is az ég és föld között egy magas hegryre vinne az Ur s ott azt a szöveget hallanám: „Embernek fia, figyelmes szívvel légy mindenkire, valamiket mutatok neked s hirdess mindenedet, amiket látsz.” (Ezékiel 40. 4.) Az évszázad visszasugárzó fényében csodálatos eseményeket látok, lelket megható profétai szöveget hallok. Azokat hirdetem.

A század elején alkotmányos szabadságában megbénítva, anyagi erejében meggyengítve, mint élőhalott szüldök a nemzet a haza szent földén, amelyet ígéretföldül kapott az Urtól. Nyelve idegen a palotákban s a törvényhozás termeiben. Régi dicsősége, vítézi hirneve, lobogója megtépve, csüggedve őri eszményeit. Csak a költők lelke álmodozik jobb időkről.

A temetői csendben, mint égzendülés hangzik az ébresztő szózat: „Romlásnak indult, hajdan erős magyar! Nem látod, Árpád vére miként fajult! Epedve sóhajtják a virrasztók: „Régi dicsőségünk, hol kése az éji homályban? Századok ütlenek el, s te alattok mélyen enyésző fénynyeljárás egyedül!”

Majd ismét változik a kép. A nemzet feltámad halottaiból. Az ősz életerő új irányt ad a fejlődésnek. A lelki vezérek, a haza szunnyadó szellemi és anyagi erejét kifejlesztik. Az alkotmány régi jogait visszaszerzik s annak határait kiszélesítik; a szabadság megosztásában a haza egyenjogú tagjává avatnak fel mindenkit, hogy a nemzet közelebb jusson az emberiség általános nagy eszméihez, s a haza földén mindenki szívében hordja a haza képét.

Majd ismét változik a kép. A nemzet újjászületését vérkeresztjé pecsételi meg. És ismétlődik Nehémias kora; az építők fegyverrel védik a nemzet erősségét. És ismétlődik Csaba királyfi kora; a vitézek lelke a hadak útján leszáll az atyák és fiak szívébe, hogy vért s életet áldozzanak a haza függetlenségéért. Ismétlődik a Bocskayak, Bethlenek, Rákóczyak kora; hazáért, szabadságért zeng a dal. Mint egykor Esaiás prófétának Kossuthnak ajkát is eleven szénnel, égi tüzzel illeti az Ur anyyala, hogy beszéde örök igazságok kinyilatkoztatása, dermedést olvasztó, a hazaszeretet tüzeit lángra lobbantó s lelkesedést szító láng legyen a szivekben. Dicső kor volt, melynek nincs mása a világtörténelemben. Új eget és új földet látott a magyar. Mignem az az új ég is elhomályosult. Lehanyatlott a dicsőség napja a nemzet Golgotáján. És a temetkezés felett egy ország gyászban állt.

Majd ismét változik a kép. Eloszlik a boru. Behegednek a régi sebek. Béke, engesztelődés száll a szivekbe. A nemzet szeretete s lelkesedése a század végén csodálatos fényben ragyogja körül a koronát. És viszonzásul, mint szent eskü hangzik a király ajakán: „hő óhajtam, hogy a jövő századok végtelen folyamán a nemzet egyetértésben királyával mindig az igazi hazaszeretet szövétneke vezérelje!”

Miért idézi fel az emlékezet mindezeket a mai napon? Azért, mert ezt a századot, nagy profétánkról méltán nevezhetjük Kossuth századának. A század kelő fénye 1802. szeptember havában a monoki bölcsőre, a század alkonyodó fénye 1894. március 20-án a turini koporsóra vetette sugarát, és ami közbül történt, ami nagy, dicső és örök időkre szóló alkotása volt a nemzetnek, az a próféta társak mellett első sorban Kossuth hatalmas lelkének, áldásos életének érdemét dicsőíti, akiről a Mózes méltányló igékkel valljuk: „És nem támadott azután olyan próféta, kit ismert volna az Ur színről-színre. Minden jegyekben és csodákban hatalmas, melyekért küldötte volna őt az Ur, hogy azokat cselekedné.” (V. Móz. 34. 10.) Születése évszázados fordulóján áhitattal borulunk le az Ur előtt, mert ha a mi nagy profétánk, a romlás után megújuló időkben, a babilóniai vizek mellett kesergő profétákkal gyászt öltve, az idegenben nem örvendhetett is az új szövetség áldásának, élete örök időkre össze van forrva a nemzet életével; a megpróbáltatások idejében keresztül vezetve népét a nyomorúság tüzein, neki kö-

szönjük nemzeti létünk, nemzeti szabadságunk megmaradását; lelke időben és mindenütt, még a hontalanság keservei között is velünk volt, s a világitó torony fényével világítja be a messze jövődőt utait; neve, élete, nemcsak nőttön nővő fény az emlékezetben, hanem szent eszme, a hazaszeretet, a szabadság, az elhűség, az önzetlen önfeláldozás eszméinek világitó szövétneke a szivekben. Ezért ünnepelünk. Ezért örvendezünk a föld minden lakosával. Ezért énekeljük az Ur dicsőségét.

Ünnepelésünk vezérlő gondolatát szent igénk alapján a következő jellegében foglalom össze:

„Évszázados emlékünnepe az Isten csoda dolgait hirdeti köztünk!”

1. Adjunk azért az Ur nevének dicsőséget.

2. S tegyünk szent fogadást az Ur előtt.

I.

El van rejtve a népek, nemzetek sorsa az Isten szívében. Ki láthatná az emelkedés és hanyatlás utait? Ki számlálhatná meg az egymás után jövő zemszések esztendeit a földön? Ki tudná megfigyelni, hogy hogyan illeszti be a gondviselés a nemzetek életét örök céljai rendjébe? Ki láthatná, hogy verőfényben, vagy borúban száll-e a turul madár az idők óceánja felett, a messze jövődőt? El van rejtve a jövődőt. A homályon keresztül csak a remény csillámlik át. De a történelem tanusaiból minden nemzet sorsa kiviláglik. Kiviláglik az az igazság, hogy csakis az a nemzet diadalmasodhatik az enyészeten, amely felismeri istentől rendelt hivatását az emberiség életében; amely a szenvedés sötét idejében is nemzetségről nemzetségre hiven őrzi az emberiség örök javait és eszményeit; amely Istennek országában vallásos szolgáltnak tartja a haza iránti lelkesedést és hűséget; amelynek prófétái nem a maguk dicsőségét, hatalmát, s emelkedését keresik, hanem életüket adják nemzetükért, hazájukért. Az ilyen nemzet az egész emberiség előharcosa, örök javak őrállója; nem enyészhetik el, mert hivatása örök; még ha a Golgotára viszik, ha keresztre feszítik is, akkor sem diadalmasodhatik felte a hatalom; halottaiból is feltámad; a koperszóból is kitor és eget kér.

Aldva áldjuk az isteni gondviselést, hogy a mi nemzetünket olyan eszmének rendelte előharcosul, amely nélkül nincs nagyság, nincs boldogság, nincs dicsőség, nincs nemzeti élet. Ez az eszme: a szabadság. A mi nemzeti evangéliomunk a szabadság igéje. Ennek a hirdetésére hívtok ide napkeletről az Ur, s amióta belépett nemzetünk a történelem világába, ezért küzdöttünk, ezért szenvedtünk, erről szól minden szent emlékün. Évszázadokon át kereszties hadjárat volt a magyar élete. Hogy másutt a tudomány, a művészet, a költészet szabadon fejlődhesse, a nemzetek szabadságát véde a magyar vére hullott az ádáz harcokban. Alkotmányunkat a szabadság lelke teremtetted. Minden nemzeti intézményünk azon épült fel. Harcunk, még a vallásküzdelmek is, mindig a szabadságért, a nemzeti és a lelkiismereti szabadságért vívott harcok valának. Sohasem kerestük a hatalmat, sohasem törekedtünk más népek leigázására, mindig a jog és a szabadság volt eszményünk. Fényes bizonyossága ennek az a csodás század, amelyről ma megemlékezünk. Hol van nemzet, amely úgy tudta volna tagjai között megosztani a szabadságot, az egyéni jogok, a különböző vallások, a gondolat és lelkiismeret szabadságát, mint a magyar? A nemzetek halhatatlanságát a hivatásuk iránti hűség biztosítja. Más nemzetek feledni kezdik szent hagyományait; de ha mi egyedül maradunk is a szabadság oltáránál, a szabadság hitvallásáról le nem mondunk; azzal élünk, azzal halunk, Isten minket úgy segítjen!

Kiknek a lelke tartotta fenn a szabadságnak e rajongó szeretetét a ha-

zaban? Ki tagadhatná, hogy a nemzet prófétáinak? Nem egynek, hanem mindnyájuknak. Szegény volna az ég, ha csak egy csillaga volna. Szegény volna hazánk, ha a dicsőség magaslatán csak egy próféta lelke sugározná fényt a nemzet életére. Minden próféta, mint a csillag, a maga fényében ragyog. Minden próféta a maga idejének érálója, a reá bizott igazságok hirdetője, a nemzeti kincsek őrizője, a jövődőt útegyengetője. Aldva áldjuk az isteni gondviselést, hogy a nemzeti szabadság védelmére, az örök igazságok hirdetésére, s a jövődőtbe vetett hit és reménység ébrentartására, az idők teljességében, amikor megváltás után sóvárgott a nép, olyan hatalmas prófétát támasztott köztünk az Ur, aminő Kossuth vala, akinek lelke mint a csillagfény a tengerben, lelkünkben oszlik meg. Kossuth százada új honfoglalás. Nehéz uton, vérkeresztesen keresztül vezetted népét a szolgaság földéről a szabadság országába, de erre is szükség volt; ez a küzdelem, ez a szenvedés volt életerőnk, s nemzeti halhatatlanságunk igazi erőpróbája önmagunk és a világ előtt. Szendvedés nélkül nincs megváltás; Golgota nélkül nincs feltámadás; s az 1848-iki nagy küzdelem nélkül szabadságunk napja még mindig felhő mögött rejtőznék. Kossuth örök érdeme, hogy jobban szerette a hazát, mint önmagát. Ebből származott minden dicsősége és minden szedvedése. Élete drága gyöngyököt termő folyamhoz volt hasonló és azokból a gyöngyökből semmit sem tartott meg önmagának, mindent nemzetének adott. Saját életének gazdagságát nemzete dicsőségében kereste. Lelkének csak egy eszménye volt: a haza boldogsága, amelynek egységét s nagyságát a nemzet örök időkre szóló alkotásaival biztosította. Az ilyen próféta nemcsak a maga idejének látoka, hanem minden idők tanácsadója. Ma is, ha megfogyatkozik lelkünkben a nemzet jövődőtjébe vetett hit, ha hamedozóban van a lelkesedés égi tüze, ha nem tudunk békétlenséggel szenvedni, reménységgel keresztet hordozni az igazságért, elveinkért, eszményeinkért, az ő életére gondolunk, az ő kijelentéseit emlegetjük. Élete ma is élő, ható erő. Hiszen a nagyoknak csak születésnapjuk van; a nagy lelkek fátylavilága sohasem alszik ki; akikre Isten örök igazságok hirdetését bízta, azok megjelenésük után sohasem távoznak el a földről; a lelkes utódok szívében élnek, életük a nemzet szellemi gazdagságát gyarapítja. Az ő önzetlensége, az ő lánglelke, az ő önfeláldozása is nemzeti örökség, szellemi hatalom. Megdicsőülve, égi erővel vezetni népét a jövődőt felé. Örökké él, mert akik sokakat az igazságra vezérelnek, azok mint a csillagok örökkön és örökké fénylenek. (Dán. 12. 3.)

Adjunk azért dicsőséget az Ur nevének. Isten küldötte hozzánk, hogy kibontsa lelke szárnyait, fenkölt eszméivel a szent emlékek áldott földjén, ebben a vármegyében kezdje meg prófétái hivatását, a népért s a népszabadságért élni. Adjunk az Ur nevének dicsőséget. Az a lángelme, a mely lelke tűzével besugározta az egész hazát, az egész világot, a mi vármegyénket, a mi városunkat gazdagította első sugaraival. Az Urnak kegyelmi végzése volt ez, hogy igazi örökösei legyünk az ő nagy szellemének. A föld minden lakosával imádjuk az Istent. Mondjuk áhitattal: Mely csodálatosak a te cselekedeteid Uram, az embereknek fiaihoz!

II.

És tegyünk szent fogadást az Ur előtt.

Egyik nemzetség, egyik század a másiknak adja át örökségül és megőrzésül a nagy alkotásokat. A nemzetek jövődőtje multjokban, hivatásukban és a hazafiak szívében gyökeredik.

Multunk dicső. Mi ránk bízta az Isten a szabadság oltárának őrzését. Hivatásunk szent. A nemzet és a király együttérzése s az ország anyagi és szellemi megerősödése biztos záloga

a jövődőt nagyságának. És a hazaszeretet csodás hatalom. Szívükből szívbe áradva, vészben, viharban megőrzi a hazát.

Lélekben leborulva azért az Ur előtt, tegyünk szent fogadást, hogy prófétáink szellemi örökségének hű őrzői leszünk mindenkor. Kossuth a nép lelkének búvárlása, a nemzeti sajátságok fejlesztése, a nemzeti hagyományok és várakozások hirdetésére, a nemzeti jogok és szabadságok megvédése által vált a nemzet apostolává. Evvel tartotta fenn próféta társaival és a szabadság hőseivel a hazát. Élete úgy olvadt össze a nemzet életével, mint a napsugár a nappal. Ez az ő igazi nagysága. Erre buzdít lánglelke, tűzöszlop fényével járva előttünk mindenütt a nemzeti alkotások terén. Ápoljuk hűséggel mi is ezt a nemzeti szellemet. Ezzel élünk, ezzel halunk. A haza szabadságáért és a nemzet boldogságáért való lelkesedés szent hitvallása legyen mindenkinek, akit a hű édes anyának, az édes magyar hazának szerelme ölel át. Ezt lehelje gyermeke szívébe a szeretet csókjaival az édes anya. Ez legyen az ifjúság eszménye. Templomainkban ezért imádkozunk. Családi tűzhelyünk mellett ezért lelkesedünk. A nemzeti eszmék őrállója legyen mindenki a maga helyén, lelkének fényét, életének hűségét szolgálatát a másokéval egyesítve, akkor a haza dicsősége felderül. S neked örömed, virulnod kell hazám örökön örökké.

Tegyünk szent fogadást az Ur előtt, hogy a haza szabadságát, önállóságát és függetlenségét, amelyet örökségül hagytak ránk vértanúink és hőseink, megőrizzük s megvédjük minden időben. Akkor méltányoljuk igazán Kossuthnak lelki nagyságát, ha követjük őt; ha a lelkiismeret szabadságát véde a testvéri szeretet lakozik a különböző templomok népe között; ha a velünk született jogok szabadságát véde, megbecsüljük egymást s egy érzelemben dobban össze minden szív; ha a haza szabadságáért, nagyságáért lelkesedve, egy szívvel, egy lélekkel zengi minden ajk a dalt: Isten áldd meg a magyart!

Tegyünk szent fogadást hogy az egyetértés és békeesség lelke vezérel minket. Valahányszor temetővé vált a haza földje, mindig a viszály és egyetlenség volt a nemzeti boldogság sirásója. Összetartva, egybeforva nem törhet össze semmi sors viszály. Sokáig bujdosott sötét felhők között nemzeti dicsőségünk napja. Óh legyen ezután fényes és ragyogó. Óh legyen a korona hatalma és a haza dicsősége mindig a nemzet és a király együttérző szeretetében egyesítve.

Tegyünk szent fogadást végül, hogy a haza szolgálatában lélekben buzgó, a könyörgésben szorgalmatosak, s a háborúságban béketűrők legyünk. A vallás és az erkölcs a nemzetek erőssége. A vallásos hit vigasztalta őseinket a nehéz időkben. Magasabb, eszményi hivatásuk hite avatta fel a nemzet prófétáit nagyjainkat. A hit, a vallás vigasztalása kötözte be Kossuth és társainak sajtó sebéit, amidőn merengéssel virasztottak a jobb idők után imádkozó nemzet álmai s reménységei felett, s sóvárogva szállt sóhajtásuk az idegenből. Verőfényben és boruban hittel zengjük mi is az ő éneküket:

„Isten, ki annyi vész közt megtartád hazánkat, Jer most is oltalmunkra”

Az élet és halálnak sorsát te intézed. Csak téled vár szerencsét s áldást magyar nép.

Uram segíts meg!”

Amen.

(Matolai beszéde.)

Tisztelt honfitársaim!

Megjelentem az emelvényen, hogy a Kossuth Lajos születése 100-ik évfordulójának alkalmából néhány szót szóljak Önökhöz. Amde itt kettős nehézségbe ütközöm. Egyrészt, mert egy nagy emberről beszélni, akinek élete ugyszólván szemünk láttára folyt le, és akiről annyit beszélnek az idősebbek az ifjabbaknak, hogy

mennyire annyira szinte minden gyermek előtt ösmeretes: az ilyenről beszélni úgy, hogy vagy unalmassá, vagy neveltségessé ne tegye magát a szónok — nagy feladat . . .

A másik nehézséget személyes állásponatom képezi. Vármegyénk — amidőn indítvány tétetett arra, hogy a Kossuth Lajos születésének századik évfordulóját megünnepelje — erre egyenesen tagadó határozatot hozott; de mégis érezve ennek helytelenségét — nem mondhatom, hogy szigorú következetességgel — ugyanazon határozatban utasít, hogy ha nérmely bizottsági tagok a város által rendezendő ünnepélyen akarnának részt venni — a küldöttséget én vezesse. A vármegye nem ünnepel, küldöttséget nem nevez, de én küldöttséget vezessek!

Mindamellett sem jártam úgy, mint aki a közmondás szerint két szék közt a földre esik. Sőt ellenkezőleg szerencsés vagyok két küldöttséggel vehetni részt ez ünnepélyben, az egyik a vármegye önküldöttel; a másik a 48-as honvéddadsereg még életben lévő lézengő romjai.

Nem vállalkozom én tisztelt polgártársak ama nagy feladatra, hogy a Kossuth Lajos jeles tulajdonait, működése fényes sikereit, egy szóval élete történetét vázoljam; (tették azt nálam avatottabbak, és megteszik tehetségesebbek.) De bátor leszek csak egy tulajdonát kiemelni, amely alapja és kulcsa volt az ő rendkívüli emelkedésének és sikereinek, amely lehetővé tette, hogy egy itt köztünk élt szerény család fiából országos, utóbb európai, sőt világhírű államférfiává, nemzete vezérévé, hazánk kormányzójává lett. Ez uraim! az ő szónoki tehetsége volt.

Hogy éppen ezt választám beszédem tárgyául, azért van, mert alig van kettőnkön kívül e diszes nagy gyülekezetben, aki őt beszélni hallá, de bizonyosan én vagyok az a szerencsés ember, aki őt talán legtöbb-ször hallottam, előbb egy két éven át Pestvármegye közgyűlésein, utóbb az 1847-iki pozsonyi országgyűlésen, ahol minden beszédét hallám, utólszor az osztrák határszéli táborban. Sajnos, igen gyenge vagyok arra, hogy azon élvezetnek, amelyet beszédei hallatára éreztem, csak árnyékát is tudnám éreztetni t. hallgatóimmal . . . Az ő szónoklata oly tökéletes volt, hogy abban sem hibát, sem hiányt találni nem lehetett. Ezüst esengős hangja úgy tudott alkalmazkodni, hogy aki ma szobában hallotta beszélni, azt mondá: „igen kellemesen beszél, de egy nagy teremben hangja gyenge lenne.” Másnap nagy teremben hallá, és ismét azt hívé, hogy hangja éppen jó volt, de a szabad ég alatt elenyésznek, és hallá harmadnap a szabad ég alatt és álmélkodva tapasztalá, hogy távolabb állva is minden szavát értette jobban, mint más látszólag erősebb hangú szónokét.

De milyen volt e szép hang használata! Mindenkor érzés-, kifejezés-tes, minden szónak, minden mondatnak megadta a kellő érzést, kellő hangsúlyt, anélkül, hogy valaha a túlzásba, érzélsébe, az u. n. pathosba csapna át. Beszédének szövege — tartalma pedig mindenkor olyan volt, hogy a tudományos legműveltebb magyar embertől le a legegyszerűbb munkásig mindenki megérthette, sőt élvezettel hallgatta. Ezért voltak beszédei oly meggyőzőek, oly elragadóak és még inkább azért, mert soha olyat nem mondott, amiről maga meggyőződve nem volt, amit az ő szíve, keble nem épen úgy érzett.

De azt hiszik Önök tisztelt polgártársak, hogy ő csak magyarul tudott ily elragadó hatással beszélni? vagy hogy beszéde csak reánk magyarokra volt ily csudaszzerű hatás-sal?! Szemtanuként mondom, hogy midőn a 48-as márciusi napokban a nagy küldöttséggel Bécsből Pozsonyba visszaérkeztünk, nagy közönség fogadott és annak kívánságára Kossuth Lajos a Palugyay-szálloda II-ik em,

rkélyéről számolt be a küldöttség bécsi eljárásáról és sikeréről. En akkor egy magyarul nem tudó német polgár asszony szobáját béreltem harmad magammal, és midőn estére hazamentünk, a német asszony bejött hozzánk zokogva, sirva, a meghatottságtól, a lelkesültségtől. „Hát értette — kértem — mit mondott Kossuth Lajos?” — „Nem értettem én egy szót sem Uram! de mikor oly gyönyörűen beszélt!”

Az imént említett márciusi napokban Bécsben németül beszélt a németekhez és azokra is oly hatással volt, hogyha akkor egy szóval biztatja őket, készek voltak még a Burgot is megostromolni, de ő csillapítá, az impozáns nyugaltságot megővására inté őket.

A fegyverletétel után Törökországba menekülvén, pár hónap múlva a törökök lelkesültek török beszédein. És volt birtokomban egy angol könyv, amelyben Angolországban mondott beszédei voltak — szóról-szóra — még azon különös kifejezésekkel is, amelyek bár nem hibásak, de mégis olyanok voltak, amilyeneket a született angol nem használ. E könyv kiadója az előszóban különösen kiemeli a nagy hatást, melyet hallgatóira gyakorolt; azután névszerint felsorol mintegy 6—7 legjobb parlamenti angol szónokot — kiket ő beszélni hallott — és Kossuth Lajost mindezeknek felébe helyezi és hozzáteszi: „Ha már most megmondjuk, hogy ő itt idegen földön, idegenekhez szólva, reá nézve idegen nyelven, és pedig olyanon, a melyet más nemzetek igen nehéznek tartanak, mégis ily hatást tudott előidézni: milyen hatásuk lehetett az ő beszédeinek otthon, saját anyanyelvén, azokhoz szólva, akiknek anyanyelvükön szolt, akiknek ugyanaz fájt, ami neki, akiknek érzelmeik, vágyaik, óhajaik ugyanazok: milyen hatása lehetett beszédeinek!”

Boesánatot kérek tisztelt polgártársak, hogy talán már visszaéltem becses türelmükkel, de engedjék meg, hogy néhány szót szóljak még 48-as bajtársaim nevében is. Kossuth Lajos nem vezetett minket diadalokra, nem volt a mi hadvezérünk, de ő reánk nézve több volt annál, mert ha ő nincs, honvéd sereg sincs. Egyedül az ő lángoló hazaszeretetének, a nemzetben való bizodalmanak, lelkesítő lángszavának köszönhető, hogy a nemzet, amely akkor hadsereggel nem rendelkezett, úgy állott, mint a fegyvertelen ember a talpig felfegyverezett katonával szemben, mégis felvette a küzdelmet; holott még azt sem tudhatta, vajjon a saját fiaiból álló, de a feketesárga zászló alá esketett ezredek nem ellene harcolnak-e majd. Hiszen az alatt, míg zempléni önkényes zászlóaljunk alakulóban volt Patakon, két magyar ezred jött be Gácsországra felől, még akkor nem szökvé, de rendeltre, egy huszár és egy gyalog ezred. Mi bár még fegyvertelenül, katonai tisztelgéssel fogadtuk őket és én mind a kettőre fájdalmas szemmel néztem, mert azt hívtam, hogy néhány hét múlva szembe kell egymással szállnunk és megverekednünk. A huszárezred fényesen megcáfolta balvéleményemet, vitézől és hűségesen küzdött ügyünkért a legvégsőig; de ama gyalog ezred csakugyan ellenünk fordítá fegyverét!

Ily körülmények közt nem lett volna csuda, ha a nemzet lemondott volna az ellenállásról, de Kossuth Lajos lángelméje érzé egy részről, hogy ekkor létünkéről is lemondunk, és ma már csakugyan nem tudna a világ Magyarországról és a magyar nemzetről; más részről bizott a nemzet önálló erejében és haza szeretetében, megszavaztatta a 200000 ujoncot, aminek folytán mindenké elött megalakult az első 12. honvédszázalaj, ezek közt a 9-ik, 3-ik, 11-ik és ezek legendariszerű hőstettein a többi új zászlóaljok és régi ezredek is fellelkesülten harcoltak szabdságunkért. És habár hadjáratunk katonai szempontból itélve, nem végződött győze-

lemmel: küzdelmünk nem volt hiába! Most már a világ is tud felőlünk, számol velünk és még az a hatalom, amely akkor egy még nagyobb segítségével minket eltiport: utóbb mégis szükségesnek találta a magyar nemzettel kiegyezni.

Mi tehát a régi honvéd sereg még életben lézengő romjai, méltán, sőt még inkább nevezhetjük Kossuth Lajost — mint rezevi az egész nép — apánknak, mert neki köszönhetjük létünket.

Él még bennünk — kedves honfitársaim — akik őt beszélni hallottuk, akik az ő lángszavára a magyar nemzet eszméiért fegyverrel küzdöttünk — él még az ő szelleme, él vágyunk a független hazáért, amely nemcsak névleg, de valóban ország, — állam legyen, annak minden lényeges kellékével birjon. Oh! ne adjanak helyt kebleikben azon tévtannak, hogy ez elérhetetlen, tehát mondjunk le róla, sőt küzdjünk ellene, mint fájdalom a mai hivatalos többség teszi, de legyenek róla meggyőződve, hogy amit egy egész nemzet állhatatosan akar, az előbb-utóbb meg is valósul, a független magyar hazának tehát meg kell lennie, és meg is lesz!

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Zempléni vármegye őszi közgyűlése. Mint lapunk előző számában jeleztük, Zempléni vármegye törvényhatósági bizottsága e hó huszonkilencedikén tartja rendes évi közgyűlését. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai a következők: Közmivédelési célokra 10% törvényhatósági pótdadónak megszavazása. Sorozási költségekre egy negyed % törvényhatósági pótdadónak megszavazása. A nyugdíjazás folytán megüresedett sztrópkói főszolgabírói állásnak és az ezen választás folytán megüresedő többi tiszt állásoknak választás utáni betöltése. A Bukoviniszky-féle alapítványra ügyelő választmányba egy üresedésben levő helynek választás utáni betöltése. A rendelkezési alapra ügyelő választmányba 6 tagnak választása. A vármegye közgazgatási, árva- és gyámhatósági 1902. évi költségeloirányzat tárgyalása. Az 1903—1904. évi közüti költségeloirányzat. A m. kir. igazságügyi minisztériumnak a kir. törvényszéki fogház és törvényszéki épület átengedése tárgyában hozott közgyűlési határozatára 22,193. szám alatt kelt válasza.

Ezután több miniszteri leirat és törvényhatósági átirat után kerül tárgyalásra: Grünbaum Simon és társai, Szeghy Gyula és társai, Halász József és társai sátoraljaujhelyi lakosok kérései az igazságügyi palota elhelyezése tárgyában. A szomotor—páczin — cigándi törvényhatósági közüti kiépítése tárgyában beadott tiszt ügyészi vélemény. A községi és körjegyzők nyugdíj szabályrendelete tárgyában beadott javaslatok. A községek költségeloirányzatai és zárszámadatai. A már eddig beérkezett és még beérkezendő, a közgyűlési intézési hatáskörébe tartozó ügyek.

Egy pótkörlevél továbbá arról ad értesítést, hogy a nyugdíjaztatás folytán megüresedett sztrópkói főszolgabírói állás és ennek betöltése folytán netán üresedésbe jövő többi állásokat is ez alkalommal fogják választás utján betölteni.

(A sztrópkói főszolgabírói állásra pályáznak ifj. Bajusz József árvaszéki jegyző és Malonyay Tamás szolgabíró. Természetesen nem szokás, hogy újság akár az egyik, akár a másik mellett állást foglaljon. Az azonban egyenesen a sajtó hivatásával való legocsmányabb visszaélés, hogy a megyei tisztviselő választásába politikai csempészsenek. Nem csodálkozunk ugyan, hogy a Felsőmagyarországi Hírlap ezt is megcselekszi. Aki a politikai sikereit, immár homlokán a

hazudozás bélyegével viseli, az nem idegenkedhetik az ily sikerektől sem. Hisz persze a politikai szenzációhajászat malmára ez is alkalmas. Azt írja ugyanis mindkét jelölt: „ami pedig az érzelmeiket illeti, hát mind a kettő egyformán a Kossuth-ünneppel szavazott. És így közgazgatási, meg nemzeti szempontból is egész mindegy, akarmelyik lesz megválasztva.” Ugy a vármegye, mint a két főszolgabíró-jelölt egyénisége, a vasárnap i ünnepen a leghazafiasabb érzéssel róttá le a nagy halott iránt kegyeletét. Mégis — csupán a politikai attrakció kedvéért — ilyen módon próbálna e választásba politikai üszköt hajítani és ismételt is a Kossuth-név szentségét ártaná bele ilyen dolgokba. E közleménye után pedig egyenesen minden jőzan ész azt következteti, hogy szerinte a saját külön politikai heccit támogató közgazgatási tisztviselő volna a megfelelő és üdvös a közgazgatásra, egyébként akarmilyen csapni való rossz tisztviselő, gézengúz, lator ember is — lehetne ő kelme. Ezt a következtetést pedig nem meglepetéssel vontuk le — csak éppen leszögeztük, hogy az utókor ösmerje meg majd minden oldalról, az onnan szivárgó finomizlés átható — illatát.

(Hivatalos hirdmény. Sátoraljaujhely rendezett tanácsu közönsége ezennel értesítettik, hogy az 1902. évre szerkesztett pótköltségvetés az 1886. évi XXII. t. cikk 125. §-a értelmében ez évi szeptember hó 18-iknapjának reggeli 8 órájától 15 napon át a városháza tanácsstermében közszemlére ki van téve. Felhívom a közönséget, hogy netalán észrevételeit a kitett 15 napon belül adja be. Sátoraljaujhely, 1902. évi szeptember hó 17-én. Székely Elek polgármester.

(Városi közgyűlés. Sátoraljaujhely város képviselő-testülete ez évi szeptember hó 27-én délután közgyűlést tart. A gyűlés tárgysorozatát jövő számunkban fogjuk közölni.

HIREK.

Lapunk vidéki tudósítóit e helyütt felkérjük, sziveskedjenek a Kossuth-ünnepekről részletes tudósításaikat a lehető legrövidebb idő alatt be küldeni.

— Kinevezések. A m. kir. pénzügyminiszter Kristóf Béla helybeli pénzügyi számgakornokot a sátoraljaujhelyi pénzügyigazgatásához tartozó számvétséghez számtisztító — Kocsák Béla pécsi lakost pedig ugyanide számgakornokká kinevezte.

— Eljegyzés. Győry Dániel helybeli máv. távirada-felügyelő eljegyezte Kerekes Emiliát, Kerekes Kálmán miskolczi színházi gépész leányát.

— Népfölkelési szemle. Az ez évi időszak népfölkelési szemle ez évi október hó 23-án és 24-én fog Sátoraljaujhelyben megtartani. Jelentkezni tartoznak mindazon katonailag kiképzett egyének, akik a közös hadsereghoz és honvédséghez már nem tartoznak és mindazon katonailag ki nem képzettek, akik valamely hadiszolgálatra be vannak osztva és ajánlati lap-pal bírnak. — A honvédségi ellenőrzési szemle — mint már jeleztük — október 2-án délelőtt 9 órakor fog megtartani. Mindkét szemlét a rendőrkapitányi hivatal udvarán tartják meg.

— A sátoraljaujhelyi dalárda az ősz beálltával ismét megkezdí működését. A dalpróbákat hetenként háromszor fogják tartani az állami elemi

iskolának e célra átengedett termében Mihályfy József karnagy szakavatott vezetése alatt. A dalárda nyilvánosan a városi kaszinónak legközelebbi, november havi, énekekkel és élőképekkel egybekötött műkedvelői színi előadásán fog szerepelni.

— Erdőégés. E hó 15-én a Magashegy felől nagy füstfelhő szállott az ég felé. Délután fél 2 óra tájban meggyuladt a hegynek Ruda-Bányácskával szemben eső része, és a tűz oly hirtelen terjedt, hogy már a város felőli hegyoldalba is átcsapott. Az erdőkerülő jelentésére a városi tűzoltók és seprűsök a helyszínére siettek, akiknek több órai megfeszített munka után sikerült a tűz továbbterjedését megakadályozni. Így is mintegy 5—6 holdnyi terület pusztult el; a sűrű bokrokon kívül a három év előtt kivágott fiatal fák is elégték. Ha a tüzet idejében észre nem veszik, a Magashegy felső részén ültetett szőlők is megsemmisültek volna. A város a tűz következtében tetemes kárt szenved. Az erdőégés valószínűleg gyujtogatásból eredt.

— Öngyilkos lelkész. Hétfőn délen egy ismeretlen uriember a Szerencs — Debreczen közötti vonalon a robogó vonat egy másodosztályú kupéjának kinyitotta az ajtaját s vivigyázatlanágból oly szerencsétlenül bukott a kocsikerekek közé, hogy nyomban meghalt. Mint ujabb értesülünk az illető öngyilkossági szándékkal ugrott le a robogó vonatról éppen akkor, a midőn a vonat a Tokaj — Rakamaz közt lévő Tisza-hidon haladt át. — A kalauz utána kapott az öngyilkosnak, de az ugy ütődött bele a hid vasoszlopaiba, hogy a kerekek közé esett és szörnyet halt. Az öngyilkos Kovácsy Gyula, sós-kuti ág. ev. lelkész. Rendetlen viszonyok kergették a halálba.

— A kultuszminiszter rendeletei. Két körrendeletet közölnek velünk. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásiügyi miniszternek az 1902 — 1903. iskolai évet megnyitó körrendeletei ezek. Az egyik a kisdodóvó, elemi népiskola, gazdasági ismétlő iskola szervezésére, a nemzeti népoktatás összehangzó fejlesztésére, a magyar nyelvitanítás szigorú ellenőrzésére és az iskolalátogatás pontos és lelkiismeretes teljesítésére szólítja föl a királyi tanfelügyelőket. A másikat a királyi tanfelügyelőkhöz, közgazgatási bizottsághoz és egyházmegyei főhatóságokhoz intézi a miniszter és főcélja, hogy a népoktatási törvényben fölevezett tárgyaknak hat évfolyamra fősoltva való tanítását és ezzel a népoktatás intenzív fejlődését biztosítsa.

— Uj utak a Magas-Tátrában. Lőcséről írják lapunknak: A magyarországi Kárpátgyógyászat ez évben a turisztika föllendítése érdekében és a Magas-Tátra feltárása céljából nagy akcióit fejtett ki. Részen egész új utakat létesített, részben pedig a sziklás, életveszélyes utakat járhatóvá tette. Tátrafüredről ujonnan fővenyeztet ut vezet a tarpataki völgyön keresztül egészen a Tarajkáig. A Rózsa-szállodától egészen a Zerge-szállodáig a vizesékek mentén kényelmes sétaut készült. A felkai völgyben szintén új ut vezet a Kereszthalomig, Matlárházáról a Zöldtőhöz, valamint a Grajnerra is új ut épült. A batizfalvi tóhoz vezető utat a sziléziai Kárpát-Osztaly építette, azonkívül a szállóépítkezés is szépen fejlődött.

— Két csinosan butorozott külön bejárata utcai szoba kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Tudósító. A fő- és felelős szerkesztő és kiadó szivesen vették a meghívást és ott lesznek a jelzett napon.

Jogász Bpest A Kossuth ünnep leírását tartalmazó számokat ma postára tette a kiadóhivatal.

Nem közölhető: Már sohasem? (Költemény)

Kiadó tulajdonos: Éhlert Gyula.

Vasuti menetrend.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé	
Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.
Kassa felé	
Reggel személy v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.
Mező-Laborez felé	
Reggel vegyes v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.
Csap felé.	
Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával	4 óra 39 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől	
Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 45 perc.
Délután személy v.	4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 09 perc.
Kassa felől	
Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Mező-Laborez felől	
Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Csap felől.	
Reggel gyors v. postával	6 óra 50 perc.
Délután személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Czimbalmozók figyelmébe!

Werner Sáríka

czimbalom-művész, ki Budapesten Halász Mariska czimbalom-művész magántanintézetében a czimbalom tanszakot jeles eredménnyel végezte és a Nemzeti Zenede vizsgálatán is jeles bizonyítvánnyal lett kitüntetve

ajánlkozik

czimbalom-órák

adására

illetve hangjegyről való gyökeres tanítására.

Lakása: S.-a-Ujhely, Wekerle-tér, Róth-féle házban.

Borsajtók.

Granit- és márvány

Sirkövek

ugyszintén

Cserépkályhák

raktára

BEHYNA TESTVÉREKNÉL

vas-, fűszer- és bizományi üzlet

Sátoralja-Ujhely.

Román- és portland cement.

Egy Schunda-féle

kitünő minőségű

pedálos czimbalom

eladó. Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

Gyógy- és csemege szőlő

5 kgr. nagyszemű édes 3 k. 50 f.
5 " csemege körte 3 k. — f.
5 " Ananas Dinye 3 k. — f.
bérmentve utánvét mellett.
100 kgr. görög dinye 24 k. — f.
a helybeli állomáshoz szállítva.
Nagyobb vételnél külön ajánlatot teszek

Sárkány József,
Gyöngyösön.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasúton való költöztetésnél a butorkocsi használata díjmentes.

3 nap alatt meggyógyul

a **hugycsőfolyás** — ha több éves is — szabadalmazott találmányom által, mely több évi orvosi gyakorlatban kipróbálva, a bécsi közpórházban s a párisi **Hopital Mydi**-ben vérbetegségek osztályán általános használatban van.

Tehetlenség és éjjeli magömlés meggyógyítására is feltétlenül biztos.

Étrend, foglalkozás változtatása nélkül otthon titokban használható.

Használati utasítással 10 frt, utánvétellel, vagy az összeg előre küldése mellett.

Dr. Tóth Ödön Budapest, VIII., József-körút 53.

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAM

közegészségileg megvizsgálva és véleményezve.

Az üvegek felszerelése keresk. törvényeséki mintavédelem alatt áll.

E balzsam belsőleg és külsőleg használ. Ez: 1. Utólráthatetlen hatású gyógyszer a tüdőnek, a mellnek, minden kóros állapotában, enyhíti a hurutot, megszünteti a köpetet, véget vet a fájdalmas köhögésnek s kigyógyít a legrégibb bajokból is. 2. Kitünő hatása van torokgyulladás, rekedtség és a többi torokbajoknál. 3. Alaposan elűzi a váltólázot. 4. Meglepően gyógyítja a máj, a gyomor s a bélbetegségeket, különösen a gyomor, szélgyöcsöt. 5. Szelíden mozdítja elő a székélést s a vértisztulást, megtisztítja a veséket, megszabadít a buskomorságtól s a hypochondriától, javítja az étvágyat s az emésztést. 6. Nagyszerű szolgálatot tesz fogfájáskor, üres fogaknál és szájróhadáskor s általában minden fog- és szájbajoknál, megszünteti a felbűffogést, a szájnak s a gyomornak bűzét. 7. Külsőleg csodálatos gyógyhatással bír a sebekre, új és régi forradásokra, orváción, kiütés, varak, megfagyott s megégett tagokra, rüh ellen, megszünteti a fejfájást, zugást, szaggatást, köszvényt, fül-fájdalmat stb. **Vigyázzunk tehát a zöld védőjegyre amely itt fent látható.**

A hol balzsamom nincs raktáron, onnan rendeljék meg közvetlenül nálam s címezzék: **An die Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.**

Az utazástól legjobban megóv a győrből megrendelés eredeti cartonos üvegekben, melyek Ausztria-Magyarország minden postaállomásra bérmentve 12 kis vagy 6 dupla üveg **4 koronáért**. Bosznia és Herzegovina részére 12 kis vagy 6 dupla üveg **4 kor. 50 fillérért** küldetnek meg. Kevesebb mint 12 kis vagy 6 dupla üveg nem küldetik. — Szétküldés előre fizetés, vagy az összeg utánvétele mellett történik.

Miért szenved ön? Holott biztos reményt nyújtanak önnek a leg-avultabb seb gyógyítására is és csaknem mindig a legfájdalmasabb és veszedelmes műtetet, sőt amputációt is kikerülheti a

Thierry A. gyógyszerész valódi

Százlevelűrózsa-kenőcs

alkalmazásával, mely a sebek gyógyításában, valamint a fájdalmak enyhítésében utólráthatetlen. Valódi százlevelűrózsa-kenőcsöt alkalmaznak: a betegágyas nők fájós mellére, a tej lefolyás szorulásánál, a mellkeményedésnél, az orbáncznál s mindenféle régi bajnál, tátoagó láb-sebeknél, a sócsuszónál, dagadt lábknál sőt a csontszunál is; továbbá vágott-, szurási-, lő-és zúzott sebeknél; idegen testeknek, mint üveg és faszálka, homok, serét, tövis stb. kihuzására; minden kelés, kinövés, pokolvar és új képződéseknél, sőt még a ráknál; az új-és körömméregnél, hólyagoknál, sebesült lábknál, mindenféle égésbenél, megfagyott tagoknál, a hosszú fekvés által feltört bőrnél, nyakdagagnál, vérkelésnél és fülfolyásoknál stb.

A szállítás kizárólag az összeg előre küldése vagy utánvételezése mellett eszközöltek. Két tégely csomagolással, beleértve a postai csomagolás díját **3 kor. 50 fillér**. Számos eredeti bizonyítvány rendelkezésre áll. Mindenki óvakodjék a hatáskülső hamisításoktól és jó arra ügyelni, hogy ha a tégelybe be van-e égetve a „Thierry Adolf Limitet angyalgógy-szerének Pregrada” védjegye.

MIRDETÉSEK

jutányos áron felvételnek

a kiadóhivatalban

(főfér 9. szám.)